Lietas Nr.C32227613

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2014.gada 7.oktobrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Vasiļevskis
ar tiesas sēžu sekretāri J.S.
piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/ un atbildētāju pārstāvei /pers. B/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA /Nosaukums A/ prasībā pret SIA /Nosaukums B/, /pers. C/ un /pers. D/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 15.janvārī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā SIA /Nosaukums A/ (turpmāk – Prasītāja) cēlusi prasību pret SIA /Nosaukums B/, /pers. C/ un /pers. D/ par zaudējuma piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1692., 1698., 1699., 1765., 1779., 1785., 2069., 2070.pantu, lūdz tiesu piedzīt no SIA /Nosaukums B/ par labu Prasītājai 2 741,75 Ls, ko veido pamatparāds, kā arī visus tiesas izdevumus. Piedzīt solidāri no /pers. C/ un /pers. D/ par labu Prasītājai 2 741,75 Ls un visus tiesas izdevumus, ja piedziņa no SIA /Nosaukums B/ nebūs daļēji vai pilnīgi iespējama. Atzīt Prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās, bet vēl nepiedzītās pamatparāda summas par laika posmu no dienas, kad šīs prasības pieteikums ir saņemts tiesā, līdz sprieduma izpildes dienai.

Prasības pieteikumā tiek norādīts, ka 2008.gada 20.oktobrī starp Prasītāju un SIA /Nosaukums B/ tika noslēgts Finanšu līzinga līgums Nr.L081276 (turpmāk – Līgums). Līgumā tika noteikts, ka Prasītāja kā līzinga devējs iegādājas Līzinga ņēmēja norādīto līzinga objektu – lietotu automašīnu /TL marka/ (turpmāk – Līzinga objekts), un pēc Līzinga objekta iegādes nodod Līzinga ņēmējam Līzinga objektu faktiskajā lietošanā. Savukārt Līzinga ņēmējs apņēmās samaksāt Prasītājai visus ikmēneša un citus Līgumā noteiktos maksājumus saskaņā ar Līgumu noteikumiem. Saskaņā ar Līgumā noteikto, Prasītāja 2008.gada 20.oktobrī noslēdza ar Līzinga ņēmēju un SIA /Nosaukums C/ kā Līzinga objekta pārdevēju pirkuma līgumu Nr.L081276, pamatojoties uz kuru Prasītāja Līzinga ņēmēja uzdevumā iegādājās minēto automašīnu /TL marka/. Ar nodošanas-pieņemšanas akta Nr.L081276 parakstīšanu Līzinga objekts tika nodots Līzinga ņēmēja turējumā un lietošana.

Norāda, ka Līgumā noteiktās Līzinga ņēmēja saistības tika pastiprinātas ar /pers. C/ un /pers. D/ galvojumiem. Saskaņā ar Līgumam pievienoto Maksājumu grafiku līdz 2013.gada 15.oktobrim Līzinga ņēmējam bija jāsamaksā Prasītājai līzinga summa 9 600,00 *euro* (6 746,92 Ls) apmērā, kā arī procenti, kas aprēķināti, piemērojot Līgumā norādīto mainīgu gada procentu likmi.

Tiek norādīts, ka ievērojot, ka Līzinga ņēmējs nebija apmaksājis Līgumā noteiktos maksājumus par kopējo summu 530,59 *euro* (372,90 Ls) (pēdējais maksājums Līzinga ņēmēja no Līguma izrietošo saistību izpildei tika veikts 2010.gada 14.janvāri), Prasītāja nosūtīja Līzinga ņēmējam un galviniekiem 2010.gada 15.marta brīdinājumu Nr.3-2/430, kurā tā pieprasīja līdz 2010.gada 24.martam veikt parāda samaksu, pretējā gadījumā vienpusēji izbeidzot Līgumu. Brīdinājumā noteiktajā termiņā parāda summa netika samaksāta. 2010.gada 5.maijā Prasītāja pārņēma Līzinga objektu savā valdījumā.

Prasības pieteikumā norāda, ka uz 2010.gada 5.maiju Līzinga ņēmēja neizpildītās saistības pret Prasītāju saskaņā ar Līgumu bija 6 568,93 Ls (9 346,74 *euro*), ko veido:
a) neatmaksātā līzinga summa - 6 449,87 Ls (9 177,33 *euro*);
b) aprēķināto, bet nesamaksāto procentu summa - 119,06 Ls (169,41 *euro*).

Norādīts, ka atbilstoši SIA „/Nosaukums D/" 2010.gada 6.maijā sagatavotajam Līzinga objekta novērtēšanas aktam Līzinga objekta tirgus vērtība tika noteikta 6 900,00 *euro* (t.sk. PVN), bet ātrās realizācijas vērtība - 4 800,00 *euro* (t.sk. PVN).
Līdz Līzinga objekta realizācijai Prasītājai radās šādi papildus izdevumi:
a) Līzinga objekta novērtēšana - 25,00 Ls (35,57 *euro*);
b) Līzinga objekta pārņemšana -150,00 Ls (213,44 *euro*);
c) Līzinga objekta noņemšana no uzskaites, transportlīdzekļu ikgadējās nodevas un Līzinga objektam uzlikto administratīvo sodu apmaksa - 72,72 Ls (103,46 *euro*);
d) Līzinga objekta diagnostika un remonts - 459,56 Ls (653,89 *euro*);
e) Līzinga objekta uzturēšana un sagatavošana pārdošanai, komisija par Līzinga objekta realizāciju – 194,66 Ls (276,98 *euro*).

Norādīts, ka ievērojot Līguma II daļas 9.5.punktā noteikto, kas dod Prasītājai tiesības pārdot Līzinga objektu par brīvu cenu pēc saviem ieskatiem, Prasītāja pārdeva Līzinga objektu trešajai personai, ko apliecina 2010.gada 2.augusta operatīvā līzinga līgums Nr.L101998. Līzinga objekts tika pārdots par pirkuma maksu 4 007,73 Ls (5 702,48 *euro*) un pirkuma maksai piemērojamo PVN. Ievērojot 2006.gada 14.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.933 161.punktā noteikto, Prasītāja izrakstīja Līzinga ņēmējam kredītrēķinu par summu LVL 721,39 (EUR l 026,45) apmērā. Tādējādi, Prasītāja saskaņā ar Līguma II daļas 9.7.punkta noteikumiem Līzinga ņēmēja parāda saistību dzēšanai novirzīja gan Līzinga objekta pirkuma maksu 4 007,73 Ls (5 702,48 *euro*) apmērā, gan kredītrēķina summu 721,39 Ls (l 026,45 *euro*) apmērā. Ar Līzinga objekta realizācijas rezultātā saņemtajiem ieņēmumiem pilnībā tika nodzēsti Prasītājas papildus izdevumi un procenti, bet atlikusi ieņēmumu summa tika novirzīta neatmaksātās līzinga summas daļējai dzēšanai. Ņemot vērā iepriekšminēto, pēc Līzinga objekta realizācijas Līzinga ņēmēja kopējais parāds Prasītājai saskaņā ar Līgumu sastāda 2 741,75 Ls (3 901,15 *euro*), ko veido neatmaksātā līzinga summa.

Norāda, ka Prasītāja nosūtīja Līzinga ņēmējam un galviniekiem pretenzijas, kurās tā lūdza 10 dienu laikā no pretenzijas nosūtīšanas dienas veikt parāda summas samaksu. Uz Šī prasības pieteikuma sagatavošanas dienu parāda summa nav samaksāta nedz pilnībā nedz daļēji, kā arī parādnieki nav vērsušies pie Prasītājas, lai vienotos par parāda atmaksas grafiku, kas liecinātu par parādnieku vēlmi nokārtot atlikušās saistības pret Prasītāju.

Norādīts, ka saskaņā ar Līgumu Līzinga objekts ir Prasītājas īpašums līdz brīdim, kad Līzinga ņēmējs ir izpildījis visas savas līzinga īgumā noteiktās saistības, kā arī gadījumā, kad Līzinga ņēmējs ir pilnībā izpildījis visas savas saistības saskaņā ar līzinga līgumu, Prasītāja nodod Līzinga ņēmējam īpašuma tiesības uz Līzinga objektu.

Prasītāja norāda, ka, lai gan Civillikumā nav tieši noteikts tāds līguma veids kā finanšu līzinga līgums, analizējot Līguma noteikumus, jāsecina, ka tas atbilstot Civillikuma 2069.pantā noteiktajam nomaksas pirkuma definējumam. Līdz ar ko konkrētajā gadījumā ir piemērojamas Civillikuma normas, kas regulē attiecības, kas izriet no pirkuma līguma, tai skaitā nomaksas pirkuma līguma.

Norāda, ka minētā secinājuma pamatotību apliecina arī 2008.gada 18.decembrī Saeimā pieņemtie grozījumi Komerclikumā, ar kuriem minētais likums ir papildināts ar normām par līzinga līgumiem. Saskaņā ar Komerclikumā 463.panta pirmo daļu līzinga līgums ir tāds līgums, ar kuru komersants (līzinga devējs) apņemas iegūt īpašumā līzinga ņēmēja izraudzītu lieta no līzinga ņēmēja izraudzītas trešās personas (pārdevēja) un nodrošināt šīs Lietas nodošanu līzinga ņēmēja lietošanā, bet līzinga ņēmējs apņemas pieņemt šo lietu un samaksāt nolīgto atlīdzību. Minētā panta otrajā daļā ir noteikts, ka līzinga līgumam piemēro Civillikuma un Komerclikuma noteikumus par pirkuma līgumu gadījumā, „ja ir nolīgtas līzinga ņēmēja tiesības līzinga līguma termiņa beigās, ievērojot nosacījumu, ka līzinga ņēmējam nav neizpildītu saistību pret līzinga devēju, iegūt līzingā nodoto lietu īpašumā bez papildu atlīdzības vai par atlīdzību, kura datumā, kad šo iespēju varēs izmantot, būs pietiekami zema, lai lietošanas uzsākšanas datumā pastāvētu pamatota noteiktība, ka līzinga ņēmējs šo iespēju izmantos.”

Norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 2070.pantu, „ja nolīgta tiesība maksāt pirkuma cenu pa daļām un pircējs palaiž divus maksājumu termiņus, pie kam pārdevējs, nevēlas aprobežoties ar nokavēto maksājumu piedzīšanu, [...], tad pārdevējs var prasīt līguma atcelšanu un pārdotās mantas atdošanu līdz ar atlīdzību par lietošanu starplaikā no mantas nodošanas pircējam līdz atdošanai pārdevējam un par pēdējam nodarītiem zaudējumiem.” Ievērojot, ka Līzinga ņēmējs nebija savlaicīgi apmaksājis vairākus saskaņā ar Līguma noteikumiem aprēķinātos maksājumus. Prasītāja vienpusēji izbeidza Līguma darbību.

Norāda, ka no Līguma II daļas 9.2.punkta izriet, ka, Līzinga ņēmējam ir jāsamaksā Prasītājai visi Līguma II daļas 6.18.punktā noteiktie, bet Prasītājai nesamaksātie maksājumi. Līdz ar ko Prasītājai ir tiesības prasīt, lai Līzinga ņēmējs atmaksā minēto naudas summu kā Prasītājai nodarītos zaudējumus, kas radušies, Līzinga ņēmējam nepildot Līgumā noteiktās saistības.

Prasītāja norāda uz Civillikumā minētājām galvojuma tiesību normām. Pie šādiem apstākļiem, kad galvinieki ir devuši Prasītājai galvojumu par Līgumā Līzinga ņēmējam noteikto saistību izpildi, bet Prasītāja šos galvojumus ir pieņēmusi, konkrētajā gadījumā ir piemērojams Civillikuma 1692.pants un turpmākie panti, kas nosaka galvojuma tiesisko regulējumu. Tādējādi galvinieki ir solidāri atbildīgi par Līzinga ņēmēja saistībām pret Prasītāju.

Atbildētāja SIA /Nosaukums B/ savos paskaidrojumos norāda, ka pieteikto prasību atzīst daļēji turpmāk minēto apstākļu dēļ.

Atbildētāja SIA /Nosaukums B/ neatzīst aprēķinā norādītos 150,00 Ls par detektīva /pers. E/ sniegtajiem pakalpojumiem, jo Prasītājai bija zināma automašīnas atrašanās vieta. Kā arī norāda, ka automašīnu no Kandavas uz Prasītājas norādīto vietu nogādāja /pers. F/, nevis detektīvs, kurš par to ir piestādījis rēķinu.

Atbildētāja SIA /Nosaukums B/ neatzīst SIA /Nosaukums E/ faktūrrēķina SER-0004078 no 2010.gada 29.jūlija norādītā pakalpojuma pamatotību un līdz ar to arī samaksu par šo pakalpojumu, kas sastāda 17,50 Ls, jo pie automašīnas dokumentiem esot bijis arī radio pase, kurā savukārt esot bijis norādīts radio kods, kas ievadāms radio atkodēšanai, gadījumā, ja ir bijis strāvas piegādes pārtraukums radio aparātam, kā tas notiek pie automašīnas diagnostikas. Līdz ar to nebija nepieciešams veikt diagnostiku.

Kā arī atbildētāja SIA /Nosaukums B/ neatzīst visu SIA /Nosaukums F/ remontdarbu nepieciešamības pamatotību, jo remontdarbu aprēķinā Nr.11243 no 2010.gada 5.augusta norādīto ‘’kondicioniera sistēmas uzpildi” par 35,00 Ls + PVN neesot bijis nepieciešams veikt, jo kondicioniera sistēma automašīnā esot darbojusies nevainojami. Kā arī Atbildētāja SIA /Nosaukums B/ apšauba arī pārējo remontdarbu veikšanas pamatotību.

No visa iepriekš minētā redzams, ka Atbildētāja SIA /Nosaukums B/ neatzīst 209,85 Ls no Prasītāja norādītās summas, taču norāda, ka iepazīstoties ar Auto diagnostikas izdrukām, šī summa varētu palielināties.

Atbildētājs/pers. C/ un atbildētāja /pers. B/ savos paskaidrojumos prasību atzīst daļēji. Atbildētājs/pers. C/ un atbildētāja /pers. B/ iesnieguši paskaidrojumus, kuros norāda uz analoģiski tiem pašiem faktiem, ko norādījusi SIA /Nosaukums B/ savos paskaidrojumos.

Tiesas sēdē Prasītājas pārstāve uzturēja prasību pilnībā, pamatojoties uz tajā norādītajiem pamatiem un motīviem, lūdza to apmierināt.

Tiesas sēdē atbildētāju pilnvarotā pārstāve celto prasību par zaudējumu piedziņu atzina daļā par 3597,31 *euro*, par ko parakstījās tiesas sēdes protokola pielikumā. Neatzina prasību daļā par izdevumiem, kas saistīti ar radio atkodēšanu, kondicioniera uzpildi, detektīva pakalpojumiem.

Motīvu daļa

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma tālāk minētu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Kā redzams no lietā esošajiem materiāliem, tad 2008.gada 20.oktobrī starp SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums B/ tika noslēgts Finanšu līzings Nr.L081276.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Līgumā tika noteikts, ka Prasītāja kā līzinga devējs iegādājas Līzinga ņēmēja norādīto Līzinga objektu un pēc Līzinga objekta iegādes nodod Līzinga ņēmējam Līzinga objektu faktiskajā lietošanā. Savukārt Līzinga ņēmējs apņēmās samaksāt Prasītājai visus ikmēneša un citus Līgumā noteiktos maksājumus saskaņā ar Līgumu noteikumiem.

Saskaņā ar Līgumā noteikto, Prasītāja 2008.gada 20.oktobrī noslēdza ar Līzinga ņēmēju un SIA /Nosaukums C/ kā Līzinga objekta pārdevēju pirkuma līgumu Nr.L081276, pamatojoties uz kuru Prasītāja Līzinga ņēmēja uzdevumā iegādājās minēto automašīnu /TL marka/. Ar nodošanas-pieņemšanas akta Nr.L081276 parakstīšanu Līzinga objekts tika nodots Līzinga ņēmēja turējumā un lietošanā.

Līzinga līgumā paredzētais bankas kredīts un mantas iegāde ar tās lietojuma piešķiršanu līzinga ņēmējam un saistību atmaksāt kredītu, lai iegūtu

līzinga objektu īpašumā, veido kompleksas šā darījuma dalībnieku saistības, kas nav atraujamas viena no otras. Saistības, kas izriet no kredīta piešķīruma, nav atraujamas no līzinga objekta lietojuma tiesībām, kādas ar līgumu piešķir līzinga ņēmējam (*sk. Senāta 2002.gada 27.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-118*).

Finanšu līzings kā netipisks darījums nav identificējams ne ar vienu no Civillikumā regulētajiem līgumiem un, ka laikā, kad tika noslēgti minētie finanšu līzinga līgumi, Latvijā nepastāvēja tiešs līzinga civiltiesiskais vai komerctiesiskais regulējums. (*sk. Senāta 2012.gada 19.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-357/2012*).

Tāpēc Prasītājas prasības pieteikumā norādītais arguments, ka noslēgtais finanšu līzinga līgums atbilst Civillikuma 2069.pantā noteiktajam nomaksas pirkuma definējumam, nav pamatots.

Līgumā noteiktās Līzinga ņēmēja saistības tika pastiprinātas ar /pers. C/ un /pers. D/ galvojumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Panta normā sniegtā definīcija norāda, ka galvojums ir līgums starp galvinieku un kreditoru, no kā secināms, ka ar galvojuma līgumu tiek nodibināta atsevišķa saistība starp kreditoru un galvinieku. Solidāras saistības nodibināšanas definīcija ir sniegta Civillikuma 1670.pantā, kas nosaka, ka par solidāru prasījums vai saistība atzīstama tad, kad no vairākiem kreditoriem katrs var prasīt visu priekšmetu, vai kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt. Savukārt Civillikuma 1673.pants nosaka, ka līgums solidāru saistību nodibina tikai tad, kad līdzēji to tieši ir noteikuši. Galvotāju solidāra atbildība ir noteikta Civillikuma 1699.pantā, kas nosaka, ka vairākas personas, kas galvojušas par vienu un to pašu parādnieku un vienu un to pašu parādu, atbild solidāri. (*skatīt Senāta 2012.gada 7.marta Spriedumu Nr. SKC-115/2012*).

Līzinga ņēmējam bija jāsamaksā Prasītājai līzinga summa 9 600,00 *euro* (6 746,92 Ls) apmērā, kā arī procenti, kas aprēķināti, piemērojot Līgumā norādīto mainīgu gada procentu likmi.

Ievērojot, ka Līzinga ņēmējs nebija apmaksājis Līgumā noteiktos maksājumus par kopējo summu 530,59 *euro* (372,90 Ls) (pēdējais maksājums Līzinga ņēmēja no Līguma izrietošo saistību izpildei tika veikts 2010.gada 14.janvāri), Prasītāja nosūtīja Līzinga ņēmējam un galviniekiem 2010.gada 15.marta brīdinājumu Nr.3-2/430, kurā tā pieprasīja līdz 2010.gada 24.martam veikt parāda samaksu, pretējā gadījumā vienpusēji izbeidzot Līgumu. Brīdinājumā noteiktajā termiņā parāda summa netika samaksāta. Tā kā Līzinga ņēmējs nebija savlaicīgi veicis vairākus saskaņā ar Līguma noteikumiem aprēķinātos maksājumus, Prasītāja vienpusēji izbeidza Līguma darbību.

Saskaņā ar Civillikuma 1588.pantu viena puse nevar atkāpties no līguma bez otras piekrišanas pat arī tad, ja pēdējā to neizpilda, un tādēļ, ka viņa to neizpilda. Savukārt Civillikuma 1589.pants paredz, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī, ka tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

No lietas materiāliem redzams, ka no Līguma II daļas 9.2.punkta izriet, ka, Līzinga ņēmējam ir jāsamaksā Prasītājai visi Līguma II daļas 6.18.punktā noteiktie, bet Prasītājai nesamaksātie maksājumi. Līdz ar ko Prasītājai ir tiesības prasīt, lai Līzinga ņēmējs atmaksā minēto naudas summu kā Prasītājai nodarītos zaudējumus, kas radušies, Līzinga ņēmējam nepildot Līgumā noteiktās saistības.

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Minētās tiesību normas izpratnē ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu, katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Ņemot vērā, ka Brīdinājuma noteiktajā termiņā parāda summa netika samaksāta, 2010.gada 5.maijā Prasītāja pārņēma Līzinga objektu savā īpašumā.

Ievērojot Līguma II daļas 9.5.punktā noteikto, Prasītāja pārdeva Līzinga objektu trešajai personai. Līzinga objekts tika pārdots par pirkuma maksu 5 702,48 *euro* un pirkuma maksai piemērojamo PVN. Ievērojot 2006.gada 14.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.933 161.punktā noteikto, Prasītāja izrakstīja Līzinga ņēmējam kredītrēķinu par summu l 026,45 *euro*. Tādējādi, Prasītāja saskaņā ar Līguma II daļas 9.7.punkta noteikumiem Līzinga ņēmēja parāda saistību dzēšanai novirzīja gan Līzinga objekta pirkuma maksu 5 702,48 *euro*, gan kredītrēķina summu 1026,45 *euro*. Ar Līzinga objekta realizācijas rezultātā saņemtajiem ieņēmumiem pilnībā tika nodzēsti Prasītājas papildus izdevumi un procenti, bet atlikusī ieņēmumu summa tika novirzīta neatmaksātās līzinga summas daļējai dzēšanai. Ņemot vērā iepriekšminēto, pēc Līzinga objekta realizācijas Līzinga ņēmēja kopējais parāds Prasītājai saskaņā ar Līgumu sastāda 3 901,15 *euro*, ko veido neatmaksātā līzinga summa.

Līdz ar to tiesa konstatē, ka Atbildētājas SIA /Nosaukums B/ prettiesiskas darbības rezultātā, nepildot uzņemtās saistības, Prasītājai nodarīti zaudējumi 3901,15 *euro*.

Tiesas ieskatā nav pamatoti Atbildētāju iebildumi pret izmaksām par detektīva pakalpojumiem. Atbildētāji norāda, ka automašīnu nogādāja liecinieks /pers. F/, līdz ar to nav bijusi nepieciešams veikt tās meklēšanas pasākumus, turklāt Prasītāja esot zinājusi, kur atrodas automašīna.

Šajā sakarā tiesa ņem vērā to, ka Prasītājas noalgotais detektīvs veica tikai automašīnas meklēšanas pasākumus, kas tiesas ieskatā neizslēdz to, ka automašīnu var nogādāt arī persona, kuras turējumā tā atrodas uz to brīdi, kad tiek meklēta tās atrašanās vieta. Tiesai nav pamata apšaubīt detektīva veiktās darbības, lai sameklētu automašīnu, jo tās apstiprina detektīva /pers. E/ 2010.gada 7.maijā sastādītā atskaite.

Turklāt atbilstoši Civilprocesa likuma 104.panta pirmajai daļai Atbildētāju rakstveida paskaidrojumos norādītos apstākļus neapstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Lietā nav pierādījumu tam, ka Prasītājai būtu bijis zināms, ka automašīna atrodas Norvēģijā. Tāpat liecinieka /pers. F/ liecības ir vērtējamas kā mazāk ticamas, ievērojot to, ka viņš ir atbildētājas /pers. D/ vīrs, un to, ka viņa liecības neapstiprina neviens rakstveida pierādījums, izņemot nodošanas-pieņemšanas akts, kas apliecina, ka viņš bija nogādājis automašīnu.

Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītājas izdevumus saistībā ar radio atkodēšanu un kondicioniera uzpildi. Tiesa uzskata par apšaubāmu to, ka Prasītāja būtu uzņēmusies segt nepamatotus izdevumus, kurus tai pēc tam būtu jāatgūst no Atbildētājiem. Atbildētāji nav iesnieguši nevienu ticamu pierādījumu, kas atspēkotu Prasītājas ar rakstveida pierādījumiem apliecināto faktu, ka ir bijusi nepieciešama radio atkodēšana un kondicioniera uzpilde.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājas prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Atbilstoši minētā likuma 6.panta pirmajai daļai latu konvertācijā uz *euro* izmanto Padomes noteikto maiņas kursu no latiem uz *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tādējādi no Atbildētāja par labu Prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva EUR 390,82 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (Ls 3,30).

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 134.panta otrās daļas 3.punktu pēc fiziskās personas maksātspējas procesa pasludināšanas apstājas aizdevuma (kredīta) lietošanas procentu pieaugums, likumisko procentu pieaugums, līgumsoda pieaugums (tajā skaitā procentos izteikta līgumsoda pieaugums), nokavējuma naudas pieaugums (arī tad, ja tā noteikta kā līgumsods).

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 134.panta pirmās daļas 1.punktu pēc fiziskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas tiek apturēta

izpildu lietvedība lietās par piespriesto, bet nepiedzīto summu piedziņu un lietās par parādnieka saistību izpildīšanu tiesas ceļā.

Ņemot vēra minēto un to, ka ar tiesas spriedumu pasludināts /pers. C/ fiziskās personas maksātnespējas process, tiesa atzīst, ka spriedumā nosakāmas Prasītājas tiesības saņemt procentus par laiku līdz sprieduma izpildei, kā to paredz Civilprocesa likuma 195.pants, un nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei, kā to paredz Civilprocesa likuma 204.[1]pants tikai attiecībā uz atbildētāju SIA /Nosaukums B/ un /pers. D/.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 189. un 190. pantu, tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt.

Piedzīt par labu SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, no SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, neatmaksāto līzinga summu EUR 3901,16 (trīs tūkstoši deviņi simti viens *euro* 16 centi), tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu EUR 390,82 (trīs simti deviņdesmit *euro* 82 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 10,96 (desmit *euro* 96 centi), kopā piedzenot EUR 4302,94 (četri tūkstoši trīs simti divi *euro* 94 centi), bet piedziņas daļējas vai pilnīgas neiespējamības gadījumā minēto summu piedzīt solidāri no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/.

Noteikt SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, no parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

Noteikt SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, 10 (desmit) dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns spriedums faktiski sastādīts un pieejams 2014.gada 27.oktobrī.

A.Vasiļevskis